

Petri György

SLÁGER

A nagy mű immár végképp elmarad,
elhasználódtam ennyi év alatt.
Kíméletlenül használtam magam,
és most látom, hogy milyen hasztalan.

Mert hiába a sok energia,
ha alacsony a gép határfoka.
És késő van már: ötven év felett
változni, változtatni nem lehet.

Lamentálni vagy dühöngeni kár,
a megvénülés sivataga vár,
ráncosodik a bőr, kihull a fog,
kicsit még élek, aztán meghalok.

Lator László

A SÁRGA RUHA

hol milyen külső sötétségre vetve
nagy nyár színe szerelem színe sárga
torokhangodra lenvirág szemedre
alul bő felül feszülő ruhádra
áttetsző keskeny kékeres kezedre
hűvös érintésedre melegedre
az átkóborolt hosszú délutánra
nagy nyár színe szerelem színe sárga
de merre is talán a kecske-hegyre
vagy fel egészen a hármashatárra
húsdombjaidra lüktető hasadra
dombos csipődre suhángderekadra
már engedékeny derekadra szádra
hajad szárazvillám-zuhatagára
nyáron-szeplős meleg bőrödhöz érve
homályos fényből fényes félsötétbe
először az ürömi utca hétbe